

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH-MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: **Vasárnap és esütörtökön.**

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

A bajai utózával szemközt Falcione-féle ház,
hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közlemények
intézendők és minden díjak fizetendők.

Felölös szerkesztő:

DR. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:

Égész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.
Néptanítónak égész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1.50.
Égész szám ára 10 kr.

A december 11-iki diadal.

Egy lejárt rendszer híveinek községbeesett közködsége volt a 11-én lefolyt városi bizottsági tagválasztás, szemben azzal a hódító politikai khatékizmussal, amelynek fölként apostola gr. Apponyi Albert.

A Tisza-Szapáry-Wekerle által megteremtett kormányzati hazugságok szálltak birookra a nemzeti párt által hirdetett igazságokkal s az igazságok alaposan földhöz lapították a hazugságokat.

F. hó 11-án Zombor sz. kir. város 27 városi törvényhatósági bizottsági tagot választott s a kormánypárt igen szerette volna elhitetni a közönséggel, hogy itt nem politikai mérkőzésről, de attól egészen elvont, minden ember külön ízése alá rendelt választásról van szó.

De e valótlán fölfogás terjesztése mellett harozvonalba állította mindazon elemeket, a melyek a lefolyt orsz. képviselőválasztás alkalmából az ellenzékkel megverekedtek s legyőzettek.

Kik küzdöttek a városi kormányzat mellett?

A főispán, polgármester, volt kormánypárti orsz. képviselő stb.

S kikből állott az ellenzék?

Első sorban a nemzeti párti végrehajtó bizottsága tagjaiból, élőkön Szemző Istvan pártelnökkel. Tehát hasznaltan tagadnak a tényeket.

Politikai küzdelem volt ez minden ízében s mint az orsz. képviselőválasztáskor, úgy most is a kormánypárt teljes legyőzetésével végződött.

A kijelölt 27 bizottsági tag közül 20 ellenzéki választatot meg nagy szótöbbséggel.

És nem volt olyan választó polgár, ki midőn szavazó lapját az urnába vetette, ne akarta volna vagy az ellenzék, vagy a kormánypárt ügyét szolgálni.

Midőn tehát e város választó polgárainak túnyomó többsége az ellenzék vezérelemait választotta meg városi bizottsági tagokul, akkor kinyilvánított akaratát szerint

szakított a jelenlegi kormánypárt minden politikai elvével s vető kiállott minden oly működés elé, mely a kormánypárt uralmából folyik.

Vetőt kiállott azon axiómának, hogy e város élén politikai agens álljon főispáni méltóságba burkolózva, kinek égész ténykedése a kormánypárt érdekeinek vak előmozdítása.

Vetőt kiállott annak, a tisztviselői állásnak a mely nem nyert a polgárság bizalmából mandatumot, hanem a főispáni protekció juttatta oda, a miért oserébe örök hűséget kellett fogadnia.

S végre vető kiállott az ily immoralis alapra fektetett városi kormányzat megannyi bűnének, a melyek átokként nehezednek a választó polgárok vállaira.

A kormánypárt maga is beismeri az ellenzék teljes győzedelmét s hivatalos lapjában a következő kihívást intézi a megválasztottakhoz:

„Most tehát módjuk és alkalmuk lesz illetékes forum előtt kifejezni városbaldogító terheit, módjukban lesz a közigazgatás s annak minden ága fölött a legszigorubb kritikát gyakorolni.

Tehát ki vele, mi és miért rossz nekik, hogyan akarják, milyen elvek szerint ezelőzék előbbre vinni Zombor város közgyűléseit?”

E kihívást, — mint egészen jogosultat, egyszersmind a széles irányú vita megnyitására való invitálást elfogadjuk s köteleességünknek fogjuk ismerni e város közéletének megannyi súlyos sebeire reámutatni, sőt megjelölni az orvososságot is, a melylyel azok gyógyíthatók lennének.

Általánosságban ismeretesek a nemzeti párt elvei, s így fölösleges azokat a közigazgatásra vonatkozólag ismét fölfejteti.

A kormánypárti sajtó szemrehányást tesz nekünk, a mért, hogy a jelöltek föllátása tekintetében exclusivitást állítottunk föl, a minék áldozatul esett két derék polgártársunk: Dömötör Pál költő és Schaffner József.

Erre lehetetlen nem válaszolnunk.

Első sorban ki kell emelnünk a kormánypárt amaz

exclusivitását, a melyet évtizeden át gyakorolt az ellenzék irányában, kizárva azt nemcsak politikai, de egyszersmind társadalmi akciókból is.

A helybeli kormánypárt élén a főispán s polgármesterrel valóságos irtó háborút folytatott mindaz ellen, a mi csak ezimét is hordta magán valamely ellenzéki-ségnek.

Soha ellenzéki férfi nem részesült még társadalmi megbecsültetésben se, ellenben a sértő mellözések, a kihívó neglialások napirendben voltak.

A politikai túrelmetlenség sehol ez országban nem grassált annyira, mint nálunk.

Most végre, midőn az elavult, roskatag párturalom utolsó vonaglását éli, hozzánk fordul a gógós klikk, szemrehányást tesz, hogy két érdemes hívet megbuktattuk.

Nos tehát, ez igaz!

De vajlon mi következik ebből? Vajlon az-e, hogy mi elzárkóztunk egy Dömötör Pál, vagy egy Schaffner József érdemei elől?

Ó nem!

Senki jobban e két férfi érdemeit nem méltányolhatja nálunk.

És ha ezek az urak a mi pártunk nemes és kifogásolhatatlan intenciói elől nem zárkoznak el, ha támogatnák Apponyi gr. diadalmas zászlaját, bizonyára megtudnók tehetségüket s tekintélyüket becsülni.

Igy azonban veheti-e valaki is rossz néven, hogy saját legszentebb meggyőződésünket föltre nem tehetvén, ellentük, mint kormánypárti korifeusok ellen szintén fölvetők a harozot?

Ellenben rossz néven vesszük mi a kormánypárttól, hogy két ily kiváló emberét oly városrészekben léptette föl, a hol azok ki voltak téve a bukásnak?

Lám, az ellenzék e részben sokkal nagyobb tapintatot fejtett ki.

Országos képviselőket jelölhetők volna bármely

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Nem is volt még . . .*)

(Revizky Gyula kiadatlan költeménye 20 éves korából.)

Nem is volt még valami régen,
Harom-négy éve sem lehet.
Veled sétáltam kint a réten,
Terölád írtam verseket.

Sok jámbor szerkesztő lefőzött
S szidá hitvány dorombomat,
S ez a doromb hiába győzött:
Én akkor voltam boldogabb.

Hogy vártam, hívtam azt a percet,
Mikor, ha majd nagyok leszünk,
Téged az oltárhoz vezetlek
S a pap előtt megesküszünk.

Elváltunk s röpke év után már
Szembnek találtuk a jelent,
Am gúny a multat még se érje;
Az ifjuság emléke szent.

Megnyugszom ime, bárha sirva:
A mulandóság hű barát,
Magunkkal visszük, le a sirba
Az első szerelem dalát!

Puck István.

1844—1892.

A mai világban, a midőn a vallással nem nagyon törődnek az emberek és a lelkiüdvösséggel összefüggő gondolatok és cselekmények úgy szólnán mellesre szerepre vannak utalva

*) Nagy különk. Arany János jutott eszémbbe, ki halála előtt azért nem adott ki több verseket, hogy ne haljon meg mint koldus, a ki semmit nem hagyott, — midőn a korán elhalt Revizky Gyulának a gyönyörű költeményét a „Magyar Nők Lapja“ karácsonyi szalonnájában olvastuk. E remek költemény hiányzik Revizky égész kötetéből. A Magyar Nők Lapja karácsonyi szalonnája közli a költő husz éves korbeli arczképét és a vers kéziratainak csonty szalonnája közli a költő husz éves korbeli arczképét és a vers kéziratainak facsimilét is. A gyönyörű költemény tisztelem közölni ovisóinkkal. A szerk.

a mindennapi életben, bámulatos jelenség az olyan lelkész, a ki szónoklatával még azon egyének szívében is mozgásba tudja hozni az Istenhez való emelkedés erőt, a kik a mai kor szellemének hódolva templomba csakis akkor járnak, ha ott valami érdekes, különös látvány ígérkezik, vagy pedig az ott való megjelenést egyéb okból el nem kerülhetik. Puck István, Apatinnak fejlethetetlen plébanosa minden alkalommal megtette ezt.

Pap volt a szó legeszményibb értelmeben. Minden tettét az érzés melege kísérte. Egész élete a bölcsesség és szeretet gyönyörű összhangja volt. Férfiassággal párosult galambszelidésge bizalmat és rokonszenvet keltett mindenkiben. A kik e jóakaró, nemes lélekkel huzamosabb ideig érintkezhettek, nem szabadultak erkölcsi fensége büvös hatása alul, róla az elragadtatás hangján beszélnek.

Híveinek szívében csakis a legnemesebb érzelmeket keltette fel. A szószerken nem magyarzárta senki szebben a szentírás csodáit nálánál. Bölcs oktatásai, szigorú, de igazságos feddésai, nyájassága, tudománya, elragadó szónoklatai, hazafisága jó szíve, a ragaszkodásnak és tiszteltnék bámulatos jelenségéit varazsolták elő számára. Rajongással szerette őt Apatin apraja, nagyja. Találkozások alkalmával kézsókkal üdvözölték őt az iskolagyermekök épügy, mint a felnőttek. Társadalmi állás, nem, e tekintetben különbséget nem okozott. Boldog aszszony fogantatásának unnepe, valóságos népvándorlás volt sirjához. Vecsernyé után a község égész leányai elzárando-koltak nyughelyéhez és könnyes szemekkel, áhitatos tohással áldottak emlékének.

Sohasem felejttem el szavainak hatását mindannyiunkra, a mikor Apatinban az első magyar prédikációt tartotta. A németiség ellenezett mindenféle változtatást a régi renden. Azt mondván, hogy a templom német pénzen épült, emélfogva benne az Isten igéjének hirdetése is németül történék.

Sokáig kértük, hogy magyar egyházi szónoklatokat is tartson, hiszen az intelligens közönség amugy is magyar. Hivatkoztunk a magyarosodás érdekeire, az ő hazafias érzelmeire. Végre engedett. De kikötötte, hogy azon alkalommal mindannyian megjeljennek, nehogy üres padok előtt keljen az első magyar hitszónoklatot megtartania.

Összebeszélünk, hogy egytől-egyik mind megjelenünk. Még a kálvinisták, lutheranusok és zsidók közül is sokan előttek. Tüntetni akartunk az apatini magyarság sokaságával. Templomba menet vetelenül a hit kérdéseit is szóba kerülték. Általános volt a nézet közöttünk, hogy a tulvilági élet, imádság, gyónás, mai napig már tulhaladt állapottot képeznek. Némelyik közölnék valóságos atheista volt. Így értünk a templomba. Elfogulva tekintettünk a nagy pillanat elé. Végre elérkezett. Figyelőnként legelőször is plébánosunknak bámulatosan lágy és csodálatosan mély, erőteljes hangja ragadta meg. Már a bevezető mondatok is teljesen lebilencselték szívünket. Gondolatmenetének ellenállhatlan logikája, lelkenék szenvedélyes szárnycsatogásai, megázó felkiáltásai csodálatos erővel hatottak reánk. Fokozta ezeket előszavának zengése, mozdulatainak nemessége és festősége, szemének kitörő lángja. A midőn pedig legvégül a föltár felé fordulva áhitattal kérve magyarázta az Isten anyjának áldását, mindannyiunkon a megindulás legnagyobb fokát vett erőt.

Mélyen megilletődve távoztunk Istennek egyházából. Önkénytelenül is egy csoportban haladtunk hazafelé, mintha a hallottak egyegy forrasztottak volna bennünket. Menetközben, a varázs alul felszabadulva, elragadtatva magasztaltuk gondolatának bámulatos mélységét, az előadás tisztaságát és világosságát. Ismét szóba került a vallás, a dogma és ime még atheista barátunk is meggyőződéssel beszélte, a hit, a vallás fontosságáról. A Mindenható véghetetlen hatalmáról.

Apponyi, Szilágyi, Eötvös, Ugron, az eszmény magasztosságával hatnak az emberre. Puck István szónoklatait hallva isteni ihlet varázsa alatt érezte magát mindenki.

Szent élete egyéni kedvessége Apatin társadalmi életének jelentékeny tényezőjévé tették őt. Lelke volt népének. Halálának okairól borzalmas regék forognak közszejön. Hirtelen elhalálózása hihetetlennek tűnik még most is elő. Szívujja azonban mindent megmagyaráz. De minden fájdalommal az ragyogó csillagként fénylik az ő jósága. Nem is fogja őt Apatin közönsége élelenni soha.

Dr. Alföldy Árpád.

városrészen s ki meri azt állítani, hogy bárhol is kockára tették volna reputációját?

Mégis!

Bizonyos kiváló pártfőnökök részére nemcsak helyet kell biztosítani, de a biztosított hely minőségével azokat meg is kell tisztelni.

A generalisokat nem szokták a harezvonal ótére állítani.

De a kormánypárt két jelese a legnagyobb harozói esélyek közé dobotott.

Schäffner a felsővárosban egy szavazati miatt bukott. Dömötör a szelencsében 43 szavazati bukhatta meg.

Pedig a kormánypártnak van egy meints-vára, a belváros, mely biztos mandátumot nyújthatott volna főembereinek.

Vajjon kiknek nyújtott biztos menedéket a választás esélyeivel szemben?

De nem folytatjuk!

Visszatérünk a szemrehányt exclusivásra.

Igenis, exclusivitást gyakorolunk a kormánypárttal szemben, a melytől sem a multban nem kaptunk sem a jövőben el nem fogadunk semmit.

Önerőnkől akarjuk azt legyőzni a törvény által biztosított alkotmányos fegyverekkel.

De az általunk hirdett exclusivitas nem azt jelenti, hogy a pártönzés minden utalatát kivégzői tarsadalmi térre is, mint azt a kormánypárt megtette, de jelenti azt, hogy: „a ki nem velünk: az ellenünk!”

Válasszatok!

Még nem késő!

Apponyi gr. vagy Wekerle?

A Tisza-Szapary gr. által teremtett s Wekerle által folytatott corumpált kormányzati rendszer, a melynek napról-napra észleljük undok kínöseit, vagy a gr. Apponyi Albert által fölállított tiszta, és szepőlőten kormányzati axioma, a melynek egyik győzedelme a decz. 11-iki nyert esata.

Az ellenék diadala öröm-mámorában sietett díeső vezérével tudatni győzelmét.

A szolidaritásnak s bensőségnek őszinte tanúsága az a válasz, melyet gr. Apponyi Albert sürgönyileg juttatott Szemző István pártelnök ezimén a végrehajtó bizottsághoz:

„Fogadjátok üdvözlétemet a fényes győzelem alkalmából, melyet a párt tagjainak bámulatos erélye és kitarítása a Te bölcs és fáradhatatlan vezetésed alatt kivívott, és mely az országgyűlési pártkörben lelkesedést idézett elő.

A p p o n y i .

Ime a bizonság arra, hogy választó polgarunk helyes utat járnak, midőn a nemzeti párt zászlaját juttatják diadara, s Zombor sz. kir. város főúrvárasát sem a Tisza klkk által föntartott Wekerle-uralomtól, de egyedül gr. Apponyi uralomra-jutásától várhatják.

Városi bizottsági tagválasztások Zomborban.

A Belvárosban.

Általános volt a nézet, hogy a belvárosiak ennyire még egy választás iránt sem érdeklődtek. Reggel 9 órákor, amidőn Tarcaj Mor, elnök, a választást megnyitotta, még csak a következők voltak a városhaza kistermében: Frey Imre, Dr. Molnar Gyula, Dr. Alföldy Árpád, Id. Husvéth Janos, Tarcaj Desző, főispáni titkar és a jegyzőkönyvvezető. Dr. Molnar Gyula indítványára bizalmi férfiak lettek: Frey Imre, Id. Husvéth Janos, Dr. Bruck Armin és Dr. Alföldy Árpád választó polgarok. Az első és utolsó a nemzeti párt, a két másik pedig a kormánypárt részéről. Legelőször Tarcaj Desző főispáni titkar, legutolsónak pedig Tarcaj Mor, választási elnök szavazott. Így tehát a belvárosban a Tarcaj planéta volt az uralkodó. A szavazás a megfelelő megszakításokkal, minden incidens nélkül folyt a törvény által meghatározott időhatárok között. Hat bizottsági tag volt választandó. Négy hat évre, kettő pedig három évre. A választási bizottsághoz később még Szabó Sándor, hatóság kiküldött is csatlakozott. Sürün jöttek a fehér szavazó cédulák, ritkán a zöldre. A kormánypárt úgy dél felé már diadalmában uszott. Hiszen egy betekintés a szavazó kalap-katulyába elegendő volt annak a megbíralásához, hogy az ellenék versége teljes. Ekkor azonban a nemzeti párt egyik bizalmi férfa véletlenül kibökentette, hogy a nemzeti pártnak is vannak fehér szavazó lapjai. Egy pillanat alatt vége szakadt az örömeik. A gümöbolyú arcok egyszerre tojásdaddá változtak. Elkezdték az utána nézések. Ejnye meg ez sem szavazott, pedig hát még eddig mindig a kormánypárt embere volt. Oh! még az sem jelentkezett, pedig jeltt az ipse. Egyik staféta a másik után hagyta el a termet, úgy annyira, egy pár óráig még a Belvárosban i. ketesnek látszott a kormánypárt győzelmé. Félzékenyek az élnök egy-egy bizalmi férfa védelmi távozott. Dekker Pál, tanácsnok, helyettes elnök útt addig helyébe. Félgyakor a másik két bizalmi férfa ment magát erősíteni. Négy órákor az elnök a szavazást bezárván, elkezdődött a szavazatok összeszámítása. Beadottak összesen 167 szavazati. A választók száma 265. A szavazatok a következőkben oszlottak meg:

A kormánypárti jelöltek közül kapott Barthal József 131 szavazati; Reiter Nándor 117-ét; Jakobcsits Mihály 118-at; Spitzer Bernát 113-at; Karakasevits Mihály 119-et; Dr. Balogh Ernő 119-et.

Az ellenzéki jelöltek között kaptak: Dr. Alföldy Árpád 43 szavazati, Dr. Goldstein Ignác 38-at; Dr. Konyovits David 44-et; Szabó Mikály 40-et; Müller Vilmos 42-ot; Probojevits József 36-ot. Kapott ezenkívül: Dr. Cvetkovits Péter egy

szavazati; Dr. Pataj Sándor egyet; Massirevits György egyet; Prokopovits István háromt; Paul Kalmán egyet; Ohlát Károly egyet. Ezek szerint tehát Barthal József 131 szavazattal, Karakasevits Mihály 119 szavazattal, Jakobcsits Mihály 118 szavazattal, Reiter Nándor 117 szavazattal, Spitzer Bernát 113 szavazattal, hat évre, Dr. Balogh Ernő 124 szavazattal, Karakasevits Mihály 113 szavazattal három évre, megválasztott bizottsági tagoknak jelentették ki. Végül a jegyzőkönyvet aláírása után az elnök a szavazó lapokat bepecsételte és ezzel delután 7/5-kor minden választási ceremonianak vége szakadt.

A felsővárosban.

A felsővárosban, a kormánypártnak bevetetlen erős vára ellen az ostromot dr. Donozslovits Vilmos vezette. A szavazók behozását, elhelyezését, leszávatást a legapróbb részletekig úgy rendelte el, hogy a választás előtti nap este tartott conferentian bejelentett szavazók számból a választás napján reggel 8 órákor egy sem hiányzott. Határatlan lelkesedést idéz ekkor Szemző István pártelnöknek a választók közti megjelenése, a csatavár részletei még egyszer megbeszéltek, és 9/9 órákor száz ellenzéki választó megjelen a szavazó urna előtt — 15—20 kormánypárti választóval szemben. Koczkar Zsigmond választási elnök 9 órákor megnyitotta a szavazást, és dr. Donozslovits ajánlataira, — ki a választási elnök igazságszeretetére és ismert lovagias jellemére apellált, — az ellenék részéről Radulovits Szilárd és Heller Józsefet, míg a kormánypárt részéről Schäffner Józsefet és Veszelyvölgy Pétert mint bizalmi férfiakat kinevezte, és a szavazást Raics Lyubomir trvszki bíró fehér lappal megkezdte. Az ellenék zöld, míg a kormánypárt fehér lappal szavazott, melyek gondosan összehajtvta, egy kis ládikába, sorba egymás fölé helyezve, nehézzékké lenyomva, (hogy össze ne keveredjenek?) betették. A zold lap délig folyaszt tulsúlyban volt, — ekkor jött a tisztázás a sor, kik mind fehér lappal szavaztak. Az ellenék főhadiszállásán dr. Donozslovits lakásán, — minden perczben tudták hány ellenzéki, hány kormánypárti szavazott le, és biztossan tudták, hogy hány szavazatot képes még hozni a kormánypárt. Egy ellenzéki választó beteg, reggel 8 órákor már jelentik, 3 kortes korszak megy érte és egy óra múlva a beteg a távoli szállásról behozza — már leszávatott. Delütáni két óráig egy ellenzéki választó Monostorszeghről még nem érkezett haza, — mint ahogy ígérte, — számkó rohan érte és az illető idejében leszávat. Delütán két órákor nagy haditanács az összes kortesekkel, — az ellenék összes szavazata leszávatott, a kormánypárt 5 szavazattal kisebbségben, — de még 16 szavazatot bír hozni talán. Az ellenék összes kortesei ezen 10 kormánypárti szavazatra vetik magukat és azokból könnyu szerrel 6 szavazatot az ellenékre leszávatattak, a többi 10-et neutralizálják. Utoljára leszávatott Herczenberger Sandor d. u. 7/4 órákor — és ez időtől fogva a kormánypárt, mint a ki végképp kimerült és biztos győzelmének tudatában az utolsó fel órát ténlenül töltötte a szavazó helyiségben, addig az ellenék a leghevesebben dolgozott, kocsjai számkó robtogtak a még nem szavazott semleges kormánypártiakhoz, kapacatvaian őket, hogy legalább ne menjenek szavazni. A kormánypárt itt-ott megkísérlett szerencsét, — de ott taláta már az ellenék korszakot, és fiakerjei őrösen jöttek vissza a szavazó helyiség elé, hol a már százkara menő ellenzékiektől gnyös kiáltásokkal fogadtattak. A leghevesebb küzdelmet a kormánypárt delőlött 11 óra körül fejtette ki, azonban minden erőlködésük hiába való volt, mert Csuvardivics István, Berlekovics Vince, Budimcevic Gybor és István, Krizsak Lukács, Fischer Gyula, Mészáros Lajos és a többi ellenzéki férfa kitartó fáradozásaiakon megtörtött minden megmoziba hozott kortesfogásuk. És a leghevesebb küzdelmen időzött mind váratlan szellem robtogott mindig elő Szemző István fogata, — ott juttak országos képviselőnként dr. Drakulita Pált és Eremitis Bogolyubot a kik az utolsó pillanatban hozták a kormánypártalomtól megfélemlített szavazatok. A szavazó lapok összeváltása rendkívül érdekesülősen történt, mindkét párt biztosra vette ki a szavazó lapokat, mint ahogy betették és így történt, hogy 104 szavazati a kormánypárt óriási tulsúlyban volt. Ezen voltak a déli és delutáni hivatalnok karnak szavazatai, — innen eredt azon elterjedt korai hír, hogy az ellenék elbukott, pedig ellenkezőleg itt bizonyodott be legjobban, hogy jó szervezés és ellenzéki elv mellett hogy verheti meg a kisebbség a többséget. A kormánypárt ezen vereségét nem egyhamar heverti ki, — mert elbukott Schäffner József, ki nélkül nemely túlbizog maneluk el sem tudta képzelméi sem a közgyűlést még kevésbé a felsőváros, ahol oly sok ideig Schäffner volt a totum-factum. Megtanulhatta ebből némely vaskalap, hogy lejárt már azon idő, mikor még mások megkérdése nélkül egy ember akarja egy egész városrészt orránál fogva vezetni. — Leszávatott összesen 270.

Fratricsevics Béla 204, (Kormánypárt és ellenék jelöltje.) Dr. Donozslovits Vilmos 148, Radulovits Koszta 135. Bittermann Nándor 134, Dumjovits Péter 132.

Megbukott: Gromulovits Károly 181, Schäffner József 181, Czimmermann Gyula 128, Ugri Mihály 125. Vissza lett utasítva 3 ellenzéki

Szelleuse külvárosban.

Alig élt meg a Szelleuse városrészi elő érdeklődést, mint minő volt az ez idei bizottsági tagválasztás. Mindkét párt e kerületre nagy sulyt fektetett, s bármelyik partembert kérdezte valaki az eredmény felől, mindegyik a biztos eredmény kitávasával kérkedett, az eredmény meguatatta, hogy az ellenzékiek föltévesse bizonyult alaposnak.

A választás folyosaról különben álljon itt kiküldött tudósítók értesítése.

Mar pontban 8 órákor megteltek a választás helyül ki-jelölt Tigris szálloda terméi, s a párt korifeusai hol hangos, hol suttogó utasításokat adtak ki a korteseknek. Midőn 9 órákor Dr. Gertinger Pál a választást megnyitónak jelenté ki, felhívta a jelenvalókat, hogy törvényadta joggukkal élve, négy bizalmi férfa nevezzenek, mire fulsikították larma következett, melyből mindent, csak nevet hallani nem lehetett. Mire Dr. Gertinger az előtte ismert két párt vezérferfaít hívta fel a kijelölésre, s ezek nyilatkozatának vétele után Paul Kalmán, Bertlóni Sándor, Esztergany Károly és Vukadinovits Koszta lettek bizalmi férfiakul onkölgy kijelentve. Az elnök emez enunciatója már előre bizonyította részére az ellenék vezérferfaínak bizalmát, mert e ténny kizart minden utógondolatot, melyet az elnöknek imputáltak. A legszebb reményekkel kezdődött a választás, s mint az eredmény meguatatta — e remény jogosult volt.

Sürü tömegekben közeledtek a választók az urnához, s míg a hivatalnosereg a kormánypárti fehér, addig a földmivelő a zold ellenzéki szavazó lap dobálták az urnába. A választó bizottság tagjai a zold és fehér lapok csaknem egyenlő számát konstatalták dél felé, amde a véletlen úgy akarta, hogy a fehér lapok közül egyike a földre essék s felnyúlják, s az Argus szemek olyan nevetek pillantának meg, kiknek viselői a kormány szerkerét nem szokták tologatni, vagyis fehér lapon az ellenék jelöltjei szerepelnek. Szent atyam! kiált fel egy 18 karatos ma-

meluk, hisz ezek minket rászédtek! Hisz most egyáltalán nem tudhatjuk hanyadan vagyunk! S most következett egy óriási zúrvár a kormánypárt taboranban. Futkosas, sugdosas, hangos és halk szemrehányások, s végre megfogantott egy új tev, a melylyel ezután bizonosan meg lehet állapítani: melyik választó kikre szavaz? Meg is jelent az első fehér cédula a hatán város kerülettel. No már ez a mi emberünk, eztan már megállapíthatjuk a számarányt. De hat nem azért voltak am az ellenékek oly szemfelses kortesei, hogy az újabb taktikát föl ne fedezék, s delután 3 óra felé tapasztalata a bizottság, hogy az ellenék jelöltjeit tartalmazó zold lapok szintén keresztetvesse vannak város ironnal, Egyzövval a legnagyobb bugalom és kitarás jellemezte az ellenzéki párt vezetőt. Még inkább mondható ez a választókról, kik félgy megfagyva, a másfél órai távolságra lévő szállásokról érkeztek az urnához.

Delután 3 órákor már el volt érezve a választás eredménye, mindenki tudta, vagy inkább délzte az ellenék diadalt, Ekkor határozta el magát Milivojevits György az utolsó erőtesztésére, s megfogadta, hogy a még meg nem jelent ellenzéki tabort az urnához hozza, s rabírja, hogy a kormánypárt ferfaíra szavazzanak. Hiü reményében látszott el hivalkodás, s ime csakhamar megjelent Györgye két oly választóval, kikről tudva volt, hogy az ellenékekhez tartoznak. Mindkettő a kormánypárt fehér szavazó lapjait szorongattatá kezökben. Midőn azonban az elnök szavazati jogukat konstatalta s felhívta a cédula átadására, egyet köhnt, meggrazza bundáját s csúlyszavta a fehér lapot bundája tömkelegében s előbukkanik onnét a zold szmü lap, mely az urnába vándorol. Milivojevits uram pedig úgy lparol, hogy még most sem tudak hova lett, 4 óráig már igen kevesen szallogoztak, s csak a fáradhatatlan választási szurkek hozták a messze távolból egy-két zold szavazó lapot.

Pont 4 órákor bezártott a választás, s konstatalva lett, hogy összesen 313-en adtak be szavazataikat, melyek következőleg oszlottak meg: Henneberg Sándor 189, Paul Kalmán 185, Masits Novák 180, Budimzati Antal 180, Fratricsevics Aszt Vince 179, Szakall Adorján 178, Ehrlich Nándor 177, Domotör Pál 133, Darasz Antal 132, Odrý Janos 131, Krizmamits Imre 129, Stebler Bela 129, Milla Andras 129, Milivojevits György 128, Janek Ferencz 3, Perviz Sándor 2, Dekker Pál 1, Traub N. 1, Schrott Mátyas 1, Bieletzky Kalmán 1, Gerevits Gusztav 1, Dr. Havel József 1, Kosza László 1, és Eibach István 1, — ennek folytán az elnök Henneberg Sándor, Paul Kalmán, Masits, Novák, Szakall Adorján, Fratricsevits Aszt Vince, és Ehrlich Nándort jelente ki 6 évre, Budimzati Antal 3 évre megválasztott bizottsági tagoknak.

Végül nem mulasztjuk el, legnagyobb elismerésünket az elnököl Dr. Gertinger Pálnak kifejezni, ki a választás elejétől annak végéig igazságszeretettel és parttekinet nélkül muködött.

Cservenka külvárosban.

Cservenka külvárosban Konyovits Szima vendéglőjében következőleg folyt le a választás:

Dr. Krótsi István, választási elnök ödvözölve a választókat, biztossítva őket mintogy megnyugtatlakép, hogy szigorúan a törvény szerint fog eljárni s mivel nem volt utók, hogy az ellenzéki választók bizalmi férfiak dr. Pavlovits Jenő ügyedet is jelölték ki, az elnök felkérte a választókat, hogy oly bizalmi férfiakat jelöljenek, akik nem egyzorsáminél jelöltek.

Így tehát a surlósoknak elejét vendők, az ezen eshetőséggel már előzetesen számolt ellenzéki választók bizalmi férfiakul Iktis Szavo és Sarris Gyula kereszteltek, a kormánypártnak Pavlovits M. kereszteltek s Arzenovits Juca cipezett jelölték ki.

Ekkép megkezdődött a legnagyobb rendben a választás, az ellenék diadala már a kezdetben kétszögletlen volt, választók sürü tömegeiben alig-alig fordúlva meg egy egy búz kormánypárt, a kinek arczáról olvasható volt a gondolata is: „hiába jöttem ide”. Szinte restelleni látszottak, hogy e bámi okol rajuk nehezedett „mujstaj”-ra nem vehettek részt az ellenék lekesedésében, mely díeső és fáradhatlan vezére, Lallosevics Jakab körül folytonosan csoportosulva, az által kitarásra buzdított; ironiával fogadta a szavát nem igen megtartott választási elnök azon viselkedését, a mint egymas után dobtá vissza legkegyetlenebb szavazatokat, talán azon reményben, lathá megis valahogy többségre lehet szert tenni. De mind hiába! Az egy visszatartott szavazó helyet tíz új foglalta el a biztos győzelem tudatában, mint a raj foglalta el az ellenék a választási helyeségeket, s delután már biztos volt győzelmünk, bár addig már 30—40 ellenzéki szavazatot utasított vissza az elnök.

Nem mulasztom el megjegyezni, hogy ezen visszatartási turpisságban nagy érdemeket szerzett magának Pavlovits M. bizalmi férfa, a ki minden tisztesség szem elől hagyásával, valóságos zoldosként úrte uszta mestereségét — de mint lattuk, hiába!

A 7-ik számú rendőr kötelesegenek teljesítése helyett — a korteskedéssel foglalkozott — nagyban, mely ténylegében azonban Kandler József idejékorán megkadszolyta.

A választási zóra elmulvált a szavazatlapok összeszámaltatva, kitűnt, hogy a körülbelül 60 elutasított szavazati elejtése dacára az ellenék 100 szavazati túlbizonyt választotta meg jelöltjeit: dr. Drakulita Pál, Eremitis Amadé, Kandler József, dr. Pavlovits Jenő és Radulovits Koszta személyeiben!

Határatlan lelkesedéssel fogadtak választóink a választás ezen eredményét, ellette a megválasztottakat, a part deső elnökét Szemző Istvánt és országgyűlési képviselőnként, de kizárólag a választás oroszlányát, a fáradhatlan és a maga nemében paratlannul it álló Lallosevits Jakabot.

A Bánátban.

A Bánátkülváros választó polgarai túljomolag ellenzéki érzeltek és a helyfői képviselőválasztásból tudjuk, hogy a 380 választóból álló városrészen 90 többséget volt az ellenékek.

E közüdomasi és elvitatlatlan tényre szemben is megkérdele a kormánypárt jelöltjeit keresztul vinni meg pedig oly eszközök alkalmazásával, a melyek törvénytelenek.

Eltekintve a korteskedés azon nemétől, a melyre a zombori kormánypárt privilegiumot látszott szerezni, hogy t. i. mindenféle pressio alkalmaztatni a választó lelkesmeretere, különösen kirívó viselkedésnek helyezközt meg a kiküldött választási elnök dr. Thuryky Zsigmond ügyvéd a városi bizottsági tag azon törvényellenes ténylet, a melyet a bizalmi férfiak onkényon kinevezése s az ellenzéki jogok valkmerő megfázása által követelt.

A törvény ugyanis abból indulva ki, hogy mit minden választással, így it is partok állhatnak szemközt, négy bizalmi férfa választást enged meg.

Igaz, nem mondja a törvény, hogy ezek a pártok szerint választandók, de a legnyugosabb abszurdum volna azt a magyarázatot adni a törvényi rendelkezésnek, hogy a választási aktus lefolyását egy párt bizalmi emberei, számszerint négyen ellenérőzzék, míg a másik párt emberei egyazonban kizárassanak abból. Dr. Thuryky Zsigmond választási elnök a priori abból a törvényellenes s jogszaitlan fölfogásból indult ki, hogy a 4 bizalmi férfa egy pártból választó, az ellenpart rovsára, a mi pedig valóságos falóvaskrika.

De hogy ezen minden józan logikát kigunyuló ténykedését...
Mit tett?
Míg a bányai választó polgárok túlnyomó többségének...
Mire aztán dr. Drakulits Pál azt jelenti ki:
„Csak ha vak, vagy bolondnak tetted magadat, nem veheted észre, hogy nekünk óriási többségünk van jelen, mert több, mint 100 választók áll 15 választóval szemben.”
Ha pedig saját kijelentésed szerint mind a négy bizalmi...
És az önkénykedés fölötti méltó megbátorítás ez a szavai...
A szel nyelvi választási elnök dr. Geringer Pál...
Igy tett dr. Krónits István cservenkában s Koczár Zsigmond...
Mit akart tehát dr. Thursky elérni azzal, hogy az ellenzéki...
Tápot akart-e nyújtani annak a vak gyuanak, mely nálunk...
Vagy hatni akart ezzel a népre, melyet ily kép arra akart figyel...
Bármí lett legyen is ezézia, semmit el nem ért pártja érde...
Még vagyunk arról gyözdöve, hogy ily machinatók a ma...
Valóban ez a gyaru föld tőkét terjedti el a bányai választó...
Midőn aztán a szavazás beeresztetett az elnök nem kifogás...
Különösen kitűnt Hill Sándor az ő rendkívüli ügyességével...
A választás eredménye a következő:
Megválasztottak:
dr. Alföldy Árpád 168, dr. Donozslovits Vilmos 169, dr. Molnár Gyula 167, dr. Zák István 168 s Lovits György 167 szavazattal.
A kormánypárt jelöltjei voltak:
Car András, Rikin József, Cservenka Lajos, Momirovits Vladó, Rados Márkó kik közül az első 78, a többi 77 szavazatot kapott.

Megyei s helyi hírek.

*** A megválasztott városatyák betéredésnévora.** Ellenzékek: dr. Alföldy Árpád, Budánovits Antal, dr. Drakulits Pál, dr. Donozslovits Vilmos (közé helyen), Dumjovits Péter, Eremita Bogolyub, Ehrlich Sándor, dr. Fratricsevits Ant Vince, Fratricsevits Béla, Henneberg Sándor, Kandler József, Lovits György, Masits Novák, dr. Molnár Gyula, dr. Pavlovits Jenő, Paul Kálmán, Radulovits Coszte (két helyen), Székáll Adorján, dr. Zák István, Kormánypártiak: Barthol József, dr. Balogh Ernő, Bittermann Nándor, Jakobovits Mihály, Karakasevits Milivoj, Reitter Nándor, Spitzer Bernát.
*** Közgyűlés.** Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága e hó 20-án tartja meg idői rendes közgyűlését.
*** Áthelyezés.** A pénzügyminiszter Baranyai Gyula zombori pénzügyigazgatósági számítását, Székely-Udvarhelyre helyezte át.
*** A király adománya.** Ő Felsője a király az ő-verbázi gör. kel. községi iskolakezérési ezélokra 100 forint adományozott.
*** Megjutalmazott tanító.** A magyar földhitelintézet 2500 frutnyi díjat fordított ki ily néptanítók jutalmazására, kik falkolát kezelnek. A földművelésügyi miniszter ez összegből 100 frut — többek közt Deak Béla kulái tanítónak is ítélte oda.
*** Hymen.** Kupfer Sándor bajor lakós eljegyezte Deutsh Berta kasszányt Bajró.
*** Pacserón** a mult hó 30-án megjelelt tanítóválasztásnál egyhangulag Kunesz Sándor lett közgyűlés tanítóvá megválasztva.
*** Meghívó.** „A zombori iparosok készítményeinek áru-csorna, mint szövetkezet”, mintán a tagok a f. őri december 11-dikére hirdetett gyűlésre határozatképes számban meg nem jelelték, e hó 18-án d. e. 11 órakor a középkereskedelmi iskola épületében — a mult gyűlésre kijelölt tárgyszorok — rendkívüli közgyűlést tart, a melyre a szövekeiket tagjait tisztelettel meghívja az igazgatóság.
*** A csantaváriék képviselőjök Tompa Antal** azon kö-rete folytán, hogy beszámolója megtartása végett e hó 13-án kö-zötök megjelelt, mindent elkövetek, hogy Tompa fogadásra minél impozanbss legyen. Azonban december 9-ki lelettel Tompától a következő levelet kapták: Igen tisztelt polgártársak! Nem lehet

nagyobb megtisztelés a képviselőre — mint választót bízalma sze-relete. Én a legboldogabb emberek közé tartozom, mert bízom választóim bizalmát, de viszont ezem a kötelességemet is, melylyl hazám és választóim iránt tartozom. Öszinte önmérettel állok szögálatukba s szetek közükbe, de erre legalkalmasabb idők tartá-zom a farsang valamelyik napját, s ezért e napok egyikén vagy esetleg előbb, vagy bármikor is személyemmel rendelkezni szives-kedjenek. Egyben magam hazafüni jó indulatukba s nemes pátfo-góságra ajánlja, hogyim üdvözlétek vagyok Budapesten, 1892. de-cember 9-én Tompa Antal orsz. képvis. E levél megérkezé után a polgári körben egybegyűlt polgárok egyhangulag elhatározták, hogy Tompa tiszteletre megrendelt díszvacsorát fű maguk Tompa néköl költék el. Ma este Tompa a fölé jött sürgönyben megígéri, hogy januárban előn esantaveri választói közé.
*** A szegedi kereskedelmi és iparkamarától** következő meghívást kaptuk. A szegedi kereskedelmi és iparkama-rának 1892. évi december 14-én (szerdán) d. n. 1/2 órakor sa-ját helyiségében tartott teljes ülésre. — Targyszorait: **A jogvöl-könyv hitelteltesítésre két tag kiküldetésé.** Elnöki jelentések. Tükári jelentés az irók tevékenységéről. Interpellációk és indítványok. Bacs-Bodrogh vármegye alsópánykai 30775 számú állomást, melylyd véleményezés végett megküldi Bözön község förtáradását s ma-riahalom-tervű szabad gyárolásának megszűntetését. (Az iparosz-tály javaslattal.) Szabadka város rendőrkapitányi hivatalának 15560 számú airtára, a szabadkai kerületi betegsegélyző pénztár alapszabályairól szűdös véleményért. (Az iparosz-tály javaslattal.) Cser-néka közgyűlési iskolai bizottságának kérese az ottani tanonez-sékola segélyezéséről (Az elnökség javaslattal.) A kamara állandó skatbizottságának választása, 1893. év.
*** Új arany.** Az aranyhoz szűben hasonló öntvényt lehet készíteni rézből és antimónból és pedig 100 súlyrészt rézből és 6 súlyrészt antimónból. Előállítás oly módon történik, hogy a rézet felolvastják és magas hőmérséklet mellett hozzáadják az antimont. Ha a két fém folyossa téve megfelelőleg elegyítve van, ehez az olvasztógégylybe némi faszén hamut, magneziumot és mész-pórt adnak. Eke hozzáadott anyagok az elegynek magas szűrészt fokot kölcsönöznek. Az új öntvény abban is osztya az arany saját-ságát, hogy a levegőben nem oxidálódik, farszénnyel nem vesztí el és ép úgy hengerelhető, kovacsoltató, kalpaszálható és forrasz-tható mint az arany. Fényezés alatt a valódi arany kőlsőjét vesztí fel, míg szűrésztárgy foka nagyobb a természetes arannyal.
*** Kuczura község** engedélyt kapott a miniszteriumtól a heteként egyszer megtartandó heti vásárra.
*** Szabadalmat nyert** Andrassy György szabadkai szűgyártó az általa feltalált javított hámkápara, és pedig egész osztrak magyar országára.
*** Kishegyesen** a legutóbbi napokban tavírda állomás rendezésettel.
*** Ártási kutak** furatása tárgyában a földmívelési mi-niszter kormánydeletet bocsátott ki, a melyben értesíti így a község-eket, mint a magasokhoz, hogy az esetben ha a község vagy magasok furatási szűdeként bejelenti, a miniszter szűkérőt küld ki, a talaj és helyi viszonyok megvizsgálására. Ajánljuk ez inté-zkedést a községek figyelembe.
*** Sörfőzde Palánkán.** A palánki nagy sörgyár közel áll a megválosztásról, mert a miniszterium jórahagyta az ottani dolányraktárnak a sörfőzde részvénytársaságnak történt eladását.
*** A „Zental Közlönyből”** vesszük e hírt, hogy a megyei gazdasági egyesület legutóbbi ülésein elhatározta, hogy a Zombori felállítású gázon-elevátor újant mozgalmat indít meg. Az oszma-népszertűrészt és ismertetése czéljából felkérte dr. Czintner Józsefet, a m. kir. államasvutak kereskedelmi osztályának tükárát, hogy jőjjön el Zomborra s tárgyban előadást tartani.
*** Szabadkán** nagy mértében dühöng a ronesoló toroklob, miért is a városi főorvos, az ószes elemi iskolák 1. és 2-ik osztá-lyait bezáratja.
*** Az első nikkelpézés.** A körmözi pénézverő inté-zetből f. december hó 6-án a nikkelpől készült husz és tízfélle-rek első példányai Budapestre érkeztek. A napokban megérkezik a próbá káldemény az ezüst koronásból is. Forgalomba csak a negyed fontosok beáronásról szóló törvény megalkotása után bo-erítják; addigra anyt ezüstkoronás és nikkelpézt fognak venni, hogy akkor azonnal eleget fognak teltetni a közforgalom igényei-nek is.
*** Gyantár Antal** hitves gyilkost folyó hó 3-án délután szállította be a topolyai kir. járásbírósság a szabadkai kir. ügyész-séghez. A testben és lélekben megtört szerencsétlen ember maga is, de leginkább szűnalmat keltett siránkozó három kised gyér-meke, a kik kétségbeesett öreg anyjukkal a távolból kísérték őt oda, a honnan nehéz leend a szabadulás.
*** Megfogyott ember.** Orah Sándor paeséri fuvaros f. h. 5-én Szivacra ment fuvarba s vissza jövet, alkalmasint fázvón, leszállt a kocsiról, hogy majd gyalon megy, de a lovak futásnak indultak s akkor esett meg azon szerencsétlenség Orah-on, hogy lovai után való futásban elbukott s csak f. h. 8-án találtak meg agyon hagyva ostorral kezében, a szivazi országút egy félreszó helyen; töltek szerint a pálinka is hozzájárult a szerencsétlen-séghez.
*** A szerelem bosszúja.** Bajér Jakab hajmoki 17 éves helyke legény szerelmes volt az sng 16 éves Dameter Rozsába, ki a falu tündérének híreben állott. Azt hitte az egész falu, hogy a szép pár egymásé lesz, csak a szép Roza szűlel nem akartak tudni a házasságról, mert ők a gárdák Kern Jánosnak ígérték a leányka-t. Roza tudta, hogy minden ellentétlessé használna a szűlelet szem-ben. előjellette hát Bajert és Kernnel volt boldog. Bajér azonban, a mellözött szerelmes loszt eladottó Kernnek. A koresmában, mi-kor a gondtöbbször meg jekora idágot öntött föl a garatra, többször mondta tarsának: meglassítottok fiúk, Kern lakodalmából halotti mise lesz. Jósátát be is váltotta. Egyik társával lesbe állott e hó 8-án este; Kern tüz óra tájban jött mennyasszonyától és sng érke-zett az utcára, megtámadta a két utonálló és meggyilkolta. A gyilk-sokot ott hagyták a holtestet a nyoman feküdni, ők maguk meg-menekültek; most a esendörök hűmozak a gonosztevőket.
*** A közélgő údvés és rákötveköz farsang alkalmából** szűves tudomására hozatik a n. é. közön-ségnek, hogy **Oblát Károly** zombori könyvnyomda-tulajdonos, — **névjegyek, újévi üdvözlétek és bál megérvölök** elkészítésére vállalkozik és pedig a leggyezzeváltból — a legfinomabb kallitással a legutányo-sabb árak mellett. Hogy azonban az idő rövidsége miatt a n. é. közönségnek becses megrendeléseink pontosan megfelelhessen, tisztelettel kéri a szűkségeidőket ideje korán megrendelni.
*** Az Ország Világ,** a legnagyobb, legszebb, legelér-jettebb s Benedek Elek által kitűnően szerkesztett szépirodalmi lap 49—50-ik száma mint onálló fűzet is megjelelt. A fűzet ér-

dekes tartalmából fölelendjük a következőket: Nadia, Georges Nazim regénye. Robin Gray (koll.) Hegedűs Istvánról. A kán-levele. Káda Eleköl. Wahrmann Mor (ezéppel). Zsibói gyász-napok. Várady Gáboröl. Dramák a magyar történelemből. Schesz-tó Karolyöl. A mérsékosok teli kiáltása. dr. Nyári Sándoröl. A világról angol, G rdonyi Géza humoros regénye (illusztrációk-kal). Nem úrnak való. Atonyi Árpádöl. Előnévk (édes fiám (koll.), Pap Zoltánöl. A hernádi homokok. Turi M. Isvánöl Székely Gyula (ezéppel) Márkus Miksátöl. A hetről cím alatt Székely Huszar tiszai jelen érdékes képet adnak a het eseményiről, a Nók világa és a tobbi rovatok szűntén érdekesen tapojtatnak a hazai és a külföldi fontosabb társadalmi vagy művészi eseményekről, a divat-kepek logujabb franeizál mintak ut n készülnek, a képek pedig a haza és külföld jelesebb festőinek remekműveit mutatják be. A kiváló és gazdag tartalom mellett díszes kiállítás és ósosság teszi még ajánlóba a lapot. Előfizetés ára egész évre 8 ft, félévre 4 ft, negyedévre 2 ft, egy hóra 70 k. Egyes szám ára 16 k., költésé 30 k. (Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Erzsébet-körtöl 12.)

SZÍNHÁZ.

Z o m b a t o n. F. hó 10-én Stojanovits „Kis molnárnék” ez. operette harmadször került szűre. Szűvesen megnevezik most is e kedves operet-et, melynek zenéje annál jobban tetszik, minél többször halljuk. — S logy a közönség sem unta meg a darabot legjobban bizonyítja a sok taps, mint a két főszereplő: Szende és Meszaros kasszányok kaptak sőt előbbinek madárdíjat ismétel-tettek.
V a s á r n a p f. hó 11-én délután előadásban „A peleskei nótáruk” ez enekes bohózat került szűre. Elog nagy közönség előtt s jó kivételben Este Szegedi Józsefnek „A rokokális bíró” ez. operett megnézésre került szűre. A darab silány, s a népszűn-ban is elbukott. Ily silány darab szűre betanulásal, hogy határ nem tud elárni, természetesen. A közönség hidegen fogadta, s a szereplők is kedvetlenül, s még hozzá nagy tejközvetlenséggel játszóttak.
H é t i d n. F. hó 12-én Meszaros Kornélia kasszányok, a farsulat kedvelt primadonájának jutalomjátékát az előné hirdetett „Nebánsvirág” helyett közegött akadály miatt „A madarász” ez. operett megnézésre henuatással került szűre. Ennek dacára a közönség csaknem teljesen meglötte a házat, s ezzel a primado-na iránti szeretetének szép jelet adta. A jutalmazandó a „zombori ifjúszűl” gyönyörű szép elő vírágokból készült, nagy koszorút kapott. Az előadás a jól betanultak sorából való levén kifogástalanul folyt. Különösen a jutalmazott kaptott jelek sok tapsot, mellette Szende-k a. Szabó s Ferenczi arak tűntek ki.
K e d d, december 13-án „Czifra nyomorúság”, szűnmű 4 felvonásban, írta Csiky Gergely. — Középe- vidéki előadás, melyben örülni kell a nézőnek, ha itt-ott néhány gondosabban kidol-gozott jelenetet láthat. Nagy vonásokban való ábrázolás, a finomabb arnyalatok elrejtése. Játékban és szavaltatban ingadozás és chablon, — ezek a mai est jellemvonásai. Legnagyobb gondot Bilhari (Bálnai Gusztáv), Várhidi Rozsa (Bella) és Ferenczi (Poprádi) fordítottak szereprekre; Bilhari azonban nagyon is elegáns és fiatal Bálnai volt, Ferenczi pedig nagyon is gyorsan beszélt. Általában a gyors beszűdélő sokször rontja jateka látását; mert így nagyon, hogy a hadarás már maga is komikus dolog s kivált burleszk-alakok jellemzésénél sikerrel alkalmazható, de az is tekintetbe kell venni, hogy a gyors darabú beszűdéléssel nem lehet kellőleg pontosítani, a szavaknak nem lehet a kellő nyomatékot megengedni, s így azt sok esetben inkább kerülni kell. — Jól megállta helyét Lászó Aranka (Báster) s ha első helyen nem róla emlékszünk meg, ennek csak az az oka, mert ő nagyon is magára eszűgölt a jó mas szerepeivel várokozásokban. — Gyarmati Cosma napidíjas hálás szerepét egészen mulasztotta, de a szerep teljes kiakázása nélkül játszotta. Ugyanezt mondhatjuk Pestiről is (Mádi Simon). — Közönség a megszokott — csokely.
J utalomjáték. F. hó 19-én lesz szűntársulatunk egyik legszebb nótája Várhidi Rózika jutalomjáték, mely alkalommal Doezi örököséb „Csók” című regény vigjátéka kerül szűre. Nagy-rabesűlők szűntársulatunk navjátát, a mert hogy jutalomjátékunk egy klasszikus szűnművet választott, a mely alkalmat nyújt lehet-ségének csillagoltására. A közönség maga is szűvesen látja azt, ha a szűnésűz komoly sikeréért verseng s nem keresi úres hohozat-okban az anyagi előnyöket. Meg vagyunk róla gyözdöve, hogy a közönség Várhidi Rózikát is szűfföl hazzal fogja megjutalmazni, a mit ő valóban megérdemel.

NYILK T É R .*)

M. nek helyben.

A felvétel nem sikerült, ellenben ha praktikusabban akarják megtanulni, a bíróságnál lesz módjukban.
Alkalmat fogok adni mindaddig azok betanulására, mig azok jobban nem sikerülnek.
Zombor, 1892 december 14-én.
Egy érdekelte.
Michels Károly 1892. december 10-én kelt és b. lapjának legutóbbi számban megjelent reám vonatkozó nyilatkozatára következő a válaszom:
Nevezett levél az nagyon a maga plebejusi szűje szerint adja elő viselt dolgait. Rektifikálnom kell őt, nehogy hazugsága hívköre talájon a nyilvánosság előtt.
Folyó évi május hó 29-én nevezett levél az és társai, mert megjegyzendő, hogy mint az alábbiakból is kitűnik nevezett lo-vagnak csakis társaságban és részeg állapotban van bátorsága, — egy kasinó kertj unnepegyi alkalmával a palánkai Casino elnök-ét a casino helyiségében részeg parasztiességű modjára agyba-föbe verték.
Ez esetből kifolyólag aluirott és még 29 palánkai ir írás-ban indítvány tettünk, hogy a kasinó a korcsmai verékedést inszenizoró Michels Károly és Janos kebebelöl lökje ki. A kasinó megfelelő elégtételt kért a nevezett tettesektől, mire a felmerült pressió nyomása alatt nevezett két egyén a tagok sorából kilépett.
Eme tényeket a kezim között lévő hítele okiratok igaz-olják, melyek bármikor bármelyik rendelkezésre állanak.
A casinótagok ezen indítványát én is ajánlatom aláírásra, Ez volt azon erkölcsi bíráskodásom, mely a nyilatkozó lovg urnak olyan nagyon fáj: a helyett azonban, hogy tettenért tisztességesen kérdőre vont volna 1892. május hó 30-án; for-ralta a gyűlöletet ismételt találkozásunk dacára 1892. decem-ber hó 8-ig, a midőn részegségében meggyulett addig hiányos bátorsága, mert ekkor történt az, hogy én 12-ed magammal ke-rességekben ölven a »Duna» vendéglő helyiségében, a szomszéd helyiségből cigányzenekár kíséretében jött Michels Károly asz-talukhoz és tartotta a következő díszbeszűdést: s a kit tisztelek, megfizetek, — a kit nem, azt leköppöm. Ezután krakvován *) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

